

COMPROMISO DE ANA MARÍA Y DAVID AL PRADÓ

En esta ceremonia tan especial para nosotros queremos agradecer vuestra asistencia, tanto a los que estáis hoy aquí como a los que no han podido venir, pero sabemos que están igualmente con nosotros con su aprecio y su oración.

Ja fa sis anys que vaig començar aquest camí. Va ser l'any 2012 quan el Pere Pérez em va parlar del Pradó i em va posar en contacte amb la Pim i el Tano. I, des de llavors, amb el seu testimoni, l'ajut de les fitxes de formació, els recessos i l'estudi d'Evangelí, es va iniciar en mi un camí guiat per la set de conèixer Jesucrist. Com ens diu el P. Chevrier: "si ens sentim, encara que sigui feblement, atrets cap a Jesucrist, conreem aquesta atracció i fem-la créixer".

Durant aquest camí he pogut conèixer l'Ana amb la qual ara compartim des del matrimoni la nostra vida i la nostra fe.

I és en el Pradó on he trobat la crida a viure una vida senzilla, centrada en el coneixement de Jesucrist, mitjançant l'Estudi d'Evangelí. Vull que Ell sigui el Tot en la meva vida, i que ho sigui també per a tots i especialment per als més pobres.

Demano a Déu que m'ajudi a viure la meva vocació, dins de l'Església diocesana, acompanyat per la família del Pradó i per tants testimonis laics i capellans que han estat un referent i una guia en la meva vida.

Dono moltes gràcies a Déu perquè per la meva mare, des de que tinc ús de raó conec a Jesucrist i tinc fe. Fa uns anys vaig conèixer l'ACO i això em va ajudar a compartir fe i vida en comunitat.

Vaig començar la iniciació al Pradó el 2012, perquè vaig conèixer, gràcies a l'ACO, preveres i laics que pertanyien a aquesta comunitat. Em va impactar la seva espiritualitat senzilla i centrada en el coneixement profund de Jesucrist; i jo vaig voler també arrelar-me i fonamentar-me en

Ell i en la immensitat del seu amor. Vull descobrir l'Evangelí i que aquesta Bona Notícia no sigui només per a mi.

El P. Chevrier deia en una carta als seus seminaristes: «El coneixement de Jesucrist és la clau de tot. Conèixer a Déu i al seu Crist això l'és tot per a l'home, tot per al sacerdot, tot per al sant» (Carta als seus seminaristes, 1875).

Em va ajudar molt l'escalf del grup i el de tots els laics associats al Pradó: la Pim, el Tano, el David, i també la Mireia i el Guillem, els quals no estan ara amb nosaltres fent el compromís. M'hagués agradat que estiguessin aquí dalt però demano a Déu que guiï els seus passos.

Jesús prega al Pare: "T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos. Sí, Pare, així t'ha plagut de fer-ho" i jo li demano al Pare cada dia que em faci més senzilla perquè l'Esperit de Déu em guiï, il·lumini el meu enteniment i em porti allà on Ell vulgui tenint sempre present als seus favorits: els pobres. A ells pertany l'evangelí, d'ells és el Regne del Cel i és per ells que jo serveixo el Crist pobre. Com deia el Pare Chevrier: "apreneu doncs, a servir-lo en els més pobres".

Es per això que volem agrair especialment la trobada de cada setmana amb els malalts de l'Hospital Psiquiàtric on col·laborem. Gràcies per ser per a nosaltres una autèntica escola de gratuïtat i comprensió, per la seva acollida i afecte malgrat les dificultats de la seva malaltia i per portar-nos a la vida el Crist sofrent que ens cura amb les seves ferides.

M'afegeixo a l'agraïment d'en David. En els malalts de l'hospital trobo el rostre de Déu i només tenint a Crist a prop tot té sentit. És amb i en Jesús on hi trobo les forces. Anem allà i ens tornem amb el cor ple d'alegria. El cor alegre que volem escampar per tot arreu, és compartir la joia de Déu.

T'oferim, Senyor, el nostre compromís amb el Pradó per tal de viure, animats per l'Esperit, com a laics el carisma del P. Chevrier: esdevenir deixebles i apòstols pobres pels pobres malgrat les nostres incoherències i febleses, tal com podem i sabem, però amb totes les esperances posades en vós.